

www.zichovec.cz

ZICHOVECKÝ ZPRAVODAJ

PODZIM
ZIMA
2024

SAMOSTATNOST OBCE
100
LET SAMOSTATNOSTI
OBCE ZICHOVEC
1924-2024

**Toto číslo zpravodaje vychází
přesně v den stého výročí
samostatnosti obce Zichovec**

Foto Ivan Husák

Vážení spoluobčané, milí Zichováci,

s blížícím se koncem roku máme příležitost zastavit se a na chvíli se nadechnout. Čas, který běží stále rychleji, nám připomíná, že skutečná hodnota není v tom, kolik toho zvládneme, ale jak smysluplně naplníme každý svůj den. Naše obec, stejně jako my sami, čelí výzvám i příležitostem, a právě díky naší vzájemné podpoře a společné vizi můžeme být úspěšní.

Hlavní výzvy, kterým budeme společně čelit v příštím roce se jmenují „optická síť a nový chodník“. Rok 2025 pro nás bude ve znamení stavebního ruchu. Zájem o připojení na optickou síť byl poměrně značný a je to bez pochyb dobře, protože modernizovat se v tomto ohledu musí a nový chodník bude nejen pro naše nejmenší v tomto úseku velkým přínosem ke zvýšení bezpečnosti. A proto pevně věřím, že budeme všichni tolerantní a společnými silami se nám povede zajistit co nejladší průběh obou realizací.

Celá příprava podmínek realizace optické sítě trvala bezmála rok a nebyla to jednání jednoduchá. Cetin nechtěl jednoznačně přistoupit na naše poměrně hodně tvrdé podmínky, které jsme si z důvodu ochrany našeho majetku nastavili. Nakonec došlo ke shodě a zastupitelé obce na listopadovém jednání jednohlasně tyto podmínky realizace optické sítě schválili. Z důvodu čerpání dotace musí být kompletní realizace ukončena do konce roku 2025. Výstavba chodníku bude dle počasí zahájena na jaře a měla by být ukončena dle vysoutěžených podmínek vybraným dodavatelem do jednoho měsíce.

Dále intenzivně pracujeme na projektech: zasíťování chatiček, připravujeme nový územní plán, nově jsme požádali o dotaci na rekonstrukci budovy kabin na fotbalovém hřišti a čekáme na vyhlášení dotace na rekonstrukci dětského hřiště. Více se nejen o těchto projektech dozvíte na webových stránkách obce v sekci projekty, kde pravidelně doplňujeme průběh přípravy.

Právě v těchto dnech pro vás připravujeme kalendář kulturních akcí na příští rok. Tímto bych vás chtěl požádat o zpětnou vazbu o jaké kulturní akce máte zájem. Které chcete doplnit nebo například utlučit, případně změnit jejich průběh apod. Všechny tyto informace jsou pro nás důležité a budeme rádi za každý podnět. Připravovat nové kulturní akce, motivovat občany a nabízet nové tituly není vůbec jednoduché, každý má jiné priority a lehce se může stát, že se snaha promění v nezáměr, což je následně dosti demotivující.

Dovolte mi poděkovat vám všem za to, že ze Zichovce děláte místo, které stojí za to nazývat ho domovem. Přeji vám, aby nadcházející rok přinesl do vašich životů energii, radost a odvahu mířit za novými cíli. Všem občanům za celý obecní úřad přeji krásné pohodové Vánoce, pevné zdraví a už nyní se těším na společné setkávání v roce 2025.

Váš starosta Roman Vorlíček

Odešel navždy

3. prosince – Jan Cechman, 81 let

Milí sousedé,

jsme na konci roku 2024 a já bych se ráda ohlédla zpět do roku 2014, kdy jsem kývla na úkol šéfredaktorky a „začala si“ se Zpravodajem.

Začátek nebyl jednoduchý, znalosti s tvorbou časopisu žádné, ale chuť začít něco nového byla obrovská.

Věřila jsem, že mě v tom nenecháte a najdou se tací, co přiloží ruku k dílu. Naštěstí se našli.

Těmto přispěvatelům bych ráda vyjádřila vděk a jsem hrdá, co jsme společně dokázali. Každé vydání, každý článek byly výsledkem poctivé práce a mně činilo každé číslo obrovskou radost.

Nyní jsem se po letech rozhodla, že svoji práci ve Zpravodaji ukončím. Děkuji vám, našim věrným čtenářům, za vaši podporu a důvěru.

Bez vás by naše společná práce neměla smysl. Děkuji paní Heleně Hrabové za skvělou grafickou práci a věčné připomínky.

Děkuji za spolupráci i paní Adéle Širmerové za korektury článků.

Děkuji svému manželovi za podporu a výdrž, když jsem večery trávila se Zpravodajem.

A i když odcházím, věřím, že předávám redakci do dobrých rukou. Již příští vydání bude v rukách mladé paní Martiny Štěpánkové. Přeji, ať jí dělá Zpravodaj též radost a přináší uspokojení z dobře odvedené práce.

Všem přeji mnoho úspěchů a zdraví. Ať vás provází štěstí a ať se vám daří ve všem, co děláte. Krásné Vánoce.

S úctou Jitka Vorlíčková

Rozsvícení vánočního stromu

Po roce jsme se opět ponořili do kouzelné vánoční atmosféry, když jsme se sešli, abychom společně rozsvítili vánoční stromeček. Tento okamžik, který symbolizuje začátek adventního období, přilákal malé i velké k prožití sváteční chvíle.

U pivovaru se sešli lidé všech generací, aby společně sledovali rozsvícení stromečku. Když se stromek rozzářil, ozval se potlesk a radostné dětské

výkřiky. Atmosféru doplnily vánoční koledy, které si všichni s chutí zazpívali s místními ženami za doprovodu dua Dominik Lomička a Bohouš Ježek, kteří pak zahráli klasické vánoční písně.

Místní restaurace nám jako každý rok darovala svařené víno, obec objednala z Krušovické pekárny vánoční cukroví, které přispělo k příjemné a přátelské atmosféře. Lidé si pochutnávali na sladkých dobrotách a horkém nápoji, který je příjemně zahřál v chladném večeru. Překvapením pro všechny byl nápad Martina Geží, který pro všechny občany vykouzlil tradiční německou dobrotu zvanou „Bratwurst“. Společně se Slávkem Novákem opekli bílou klobásu, kterou posadili do housky se zelím, dochutili smaženou cibulkou, hořčicí a kečupem. Mňam to bylo...

Tato událost opět ukázala, jak důležité jsou tradice a společné chvíle, které posilují komunitní vazby a přinášejí radost do srdcí všech obyvatel vesnice. Vánoční stromeček teď bude svítit po celé adventní období a bude připomínat všem krásné společně strávené chvíle. Děkujeme sponzorům Martinu Gežovi, Romanu Vorlíčkovi a Restauraci Zichovec. ■

Text a foto JV

Mikulášská nadílka tentokrát doma v obýváku

Letos se v naší vsi nekonala tradiční společná mikulášská oslava, ale to neznamená, že by děti přišly o zážitek. Mikuláš a čert se rozhodli navštívit rodiny s malými dětmi přímo v jejich domovech, aby jim přinesli radost a trochu toho předvánočního kouzla.

V podvečer 5. prosince se vesnicí rozléhalo řinčení řetězů, když čert, Mikuláš a anděl obcházeli jednotlivé domy. Děti netrpělivě čekaly na jejich příchod a byly nadšené i trochu vystrašené, když se dveře otevřely a na prahu stály tyto známé postavy. Mikuláš v tradičním biskupském oděvu měl pro každé dítě připravený dárek a malé zhodnocení jeho zlobení či úspěchů. Čert svým strašidelným vzhledem zase děti varoval, aby byly hodné a poslouchaly rodiče. Anděl přinášel klid a útěchu.

Rodiče ocenili tuto iniciativu, která přinesla do jejich domovů kouzlo tradice, i když se tentokrát nesešli na společné oslavě. Bylo to krásné a děti byly nadšené. Mikuláš, anděl a čert jim přinesli nejen dárky, ale i nezapomenutelný zážitek. Děkujeme jim.

Text a foto JV

Nový stav: + 2 kluci

14. 7. 2024 Adam Kuliha

5. 9. 2024 Samuel Novák

Vytvořme novou tradici – oslavy životních jubileí našich občanů

Jednou z milých zvyklostí v naší obci je návštěva seniorů, kteří se dožívají každý rok významných jubileí. Pro tyto vážené občany bychom chtěli každoročně uspořádat malé posezení v úzkém kruhu jejich místních přátel, sousedů a známých, kteří se stejně jako oni dožívají krásného

věku, který stojí za to oslavit. Není lepší oslavy, než si s lidmi posdílet své životní příběhy z minulosti, které se už vidí moudřejšíma očima.

V termínu, který bude včas upřesněn, se budeme těšit na toto milé setkání.

Text za zastupitele a OÚ Andrea Širmerová

Poděkování šéfredaktorce

Děkujeme Jitce Vorlíčkové za její desetileté působení na pozici šéfredaktorky obecního Zpravodaje. Od roku 2014 se ujala vedení agendy všech vydaných Zpravodajů, bez nároku na honorář.

Zpravodaj vypovídá o aktuálním dění v obci a zároveň nám slouží podobně jako obecní kronika, abychom tak snadno nezapomněli, čím žije a žila v běhu času

naše obec a její obyvatelé. V Jitčině péči to spolehlivě fungovalo.

Děkujeme jí za skvělou práci a její často nelehké motivování jednotlivých autorů k dodání potřebného obsahu. Jsme rádi, že se podařilo tuto agendu předat paní Martině Štěpánkové, které přejeme hodně úspěchů a těšíme se na spolupráci.

Zastupitelstvo obce Zichovec a spolupracovníci

Hlášení k trvalému pobytu

Blíží se konec roku a rádi bychom informovali o způsobu přihlášení občanů k trvalému pobytu v obci.

Zichovec se stále ještě rozrůstá, novostavby se dokončují a noví Zichováci se sem stěhují. Protože se občas doptáváte, jak to řešit, zde uvádíme krátký návod. Ideální je přihlášení k trvalému pobytu do 31. 12. 2024. Vše lze zařídit rychle a jednoduše na obecním úřadu, každou středu od 17–18h, případně dle individuální dohody s účetní, paní Milenou Forsterovou (tel. 737 192 500). Pak už nikam nemusíte, jen pro nový občanský průkaz do Slaného. Více informací dostanete osobně a další pokyny plánujeme umístit na webové stránky. Děkujeme a vítejte v Zichovci!
Štěpán Vachek

Houbařská sezóna

Jednou z podzimních akcí, které se u nás konají, je procházka za houbami s mykologem panem Jaroslavem Malým a jeho kolegy. Skupinky nadšenců vyrazí do lesa a každou nalezenou houbu pořádně prozkoumají. Tento rok jsme vyrazili 20. října.

Zajímavé houby se seberou a donesou na sál, odborníci je opatří názvy – vznikne výstava a k ní se uskuteční přednáška. Letos jsme se dozvěděli něco o využití hub v kuchyni a pan Malý se zmínil i o jejich léčivých vlastnostech.

Podle Jaroslava Malého mají houby možná větší zdravotní účinky než kdejaká bylinka. Jeho nevážený soukromý

výzkum, kdy srovnával průměrný věk známých mykologů s průměrným věkem dožití u jejich kolegů z jiných oborů, tuto myšlenku prý potvrzuje.

Hořčák a hlíva mě zaujaly a tyto informace jsem si o nich vyhledala. Podle mě stojí za povšimnutí.

Hřib žlučník alias „hořčák“

Hřib žlučník, známý také jako hořčák nebo žlučák, je nejedlá houba, která je široce rozšířená v jehličnatých a smíšených lesích. Tato houba je snadno rozpoznatelná díky svému hnědému klobouku a výrazné síťce na třeni. Je krásná na pohled, ale její chuť je extrémně hořká, což ji činí nevhodnou pro konzumaci. Přestože je hřib žlučník nejedlý, obsahuje množství bioaktivních látek, které mohou mít léčivé účinky.

V lidové medicíně se traduje, že hřib žlučník podporuje trávení, mírní žaludeční nevolnost i kocovinu, pomáhá při některých onemocněních žlučníku a jater. Pomáhá při trávicích – gastrointestinálních obtížích i při některých onemocněních jater, obsahuje látky s protirakovinovými, antibakteriálními a cytotoxickými účinky. Hřib žlučník neboli hořčák můžeme usušit a umlít na prášek, který se užívá v množství zhruba na špičku nože smíchaný s lžičkou medu nebo sirupu, protože samotný prášek je velmi hořký. Práškem se také plní želatinové kapsle (tobolky), které se dají koupit např. v lékárně.

Hlíva ústříčná

Hlíva ústříčná je nejen chutná houba, ale také bohatý zdroj živin a prospěšných látek pro lidské zdraví. Tato houba, rostoucí na kmenech listnatých stromů, se stala oblíbenou součástí jídelníčku mnoha lidí díky svým pozitivním účinkům na organismus. Je známá svým vysokým obsahem beta-glukanů, které podporují imunitní systém. Tyto polysacharidy aktivují makrofágy, bílé krvinky, které bojují s infekcemi a zvyšují obranyschopnost těla. Má antibakteriální a antivirové vlastnosti a vědecké studie ukazují, že hlíva může být účinná proti bakteriím jako je zlatý stafylokok a Escherichia coli. Obsahuje antioxidanty, které pomáhají neutralizovat volné radikály v těle. Tím zpomalují proces stárnutí a chrání buňky před poškozením.

Pravidelná konzumace hlívy může přispět ke snížení hladiny cholesterolu a krevního tlaku. Studie ukazují, že hlíva pomáhá udržovat zdravé srdce a cévy.

Dalo by se s nadsázkou říct, že je to zázračný všestranný prostředek proti civilizačním chorobám. Díky vysokému obsahu vlákniny hlíva ústříčná podporuje zdravé trávení a pravidelnou stolici. Vláknina přispívá k pocitu sytosti, což může být užitečné při snaze o udržení zdravé hmotnosti. Tato houba je také bohatá na vitamíny skupiny B (B1, B2, B3, B6), vitamín C, D a K. Obsahuje také důležité minerály jako draslík, hořčík, zinek a selen, které jsou nezbytné pro správné fungování těla.

Z hlívy se rovněž vyrábějí doplňky výživy s různým obsahem beta-glukanů. ■

Text a foto Jitka Vorličková

Nový biotop na Samotíně

Národní přírodní památka Cikánský dolík je slatinná louka s místopisným názvem Pustá luka o rozloze cca 0,7 ha. Je chráněná ze všech stran převážně jehličnatým lesem a leží přibližně 0,5 km západním směrem od obce Samotín.

Budování zahradních jezírek je dnes docela fenomén, jen v Zichovci jich máme minimálně osm. Mě osobně fascinuje a věřím, že každý z majitelů potvrdí, jak voda zahradu ožíví a jaké všechny skryté sousedy z okolních lesů přiláká.

Hodně prostoru svou činností měníme a divoký život vytlačujeme do stále menších lokalit. K tomu se navíc přidávají aktuální problémy se změnou klimatu

a zvětšujícími se výkyvy v množství dešťových srážek. Proto je škoda nevyužít každý pramen nebo jakékoliv místo koncentrace dešťové vody pro vytvoření alespoň malého přírodního biotopu a vodu tam zadržet.

Jedno takové místo bylo na Samotíně pod zahrádkami – voda zde vždy byla z dešťových svodů chalup a domů, jen neměla kam odtékat, tak podmáčela

terén, a dokonce narušovala podezdívky oplocení zahrádek. Letos na podzim se konečně podařilo vodě udělat prostor, kde se může zastavit, a ostatní už zařídí sama příroda. Díky ochotě majitele pozemku a nadšeného bagristy Ivana Husáka tak vznikla malá tůňka, o které podle slov paní Baňkové přemýšlel už její manžel. A jak se říká – nemusí pršet, stačí když kape. ■

Text a foto Štěpán Vachek

Halloweenská stezka a podzimní tvoření s dětmi

První víkend v listopadu jsme se sešli, abychom si společně užili podzimní tvoření, halloweenské masky a také strašení.

Akce začala na velkém sále pivovaru, kde si mohly děti vytvořit sliz, krásné obrázky z písku, tematické výrobky z vlny a papíru nebo ozdobit halloweenské perníčky.

Po setmění se odvážlivci postupně vydali na strašidelnou stezku. Ta vedla nejprve přes Jokera, se kterým si děti zahrály o největší věž z kostek. Poté se vydaly hledat k mrtvé nevěstě pozůstatky kostí. Pokud splnily, pokračovaly dál k věštce, která ve své kouzelné kouli viděla úplně všechno a prověřila si znalosti dětí. U Kromlechu už na odvážlivce čekala Baba Jaga, která děti pěkně potrápila v pohádkových hádankách. V rybníku si zatopil i místní vodník pan Dušička. Naštěstí všechny pustil dál a přeživší mohli pokračovat na další stanoviště, kde na děti čekali dva mniši. Ti potřebovali nařezat dřevo, aby si mohli přiložit do ohně a také vyhnat jednoho zlého ducha. Na zpáteční cestě

děti procházely kolem rozhádaných bratrů čarodějů, kde musely získat plyn z ducha a rozeznat jedovaté houby od jedlých. V blízkosti zdejšího obchůdku, který se změnil na Kráček u Černé kočky, děti potkaly strašidelného králíka. Ten je doprovodil až k lektvarům, které hlídala Wednesday s mrtvou princeznou.

Účastníci museli projít celkem osmi stanovišti a splnit všechny úkoly, aby si zasloužili odměnu. Ta na ně čekala na sále pivovaru ve formě drobných sladkostí. Již po třetí se osvědčily jako odměny také hračky, se kterými si děti doma už nehrají a jsou ochotny je věnovat jiným dětem. Děti mají vždycky velkou radost, že si odnáší „novou“ hračku a maminky jsou rády, že tyto věci mají ještě využití.

Akce měla opět velký ohlas a halloween pro děti si jistě získal své místo v každoročních akcích pořádaných v součinnosti obce a místních maminek. ■

Text Andrea Širmerová,
foto Kateřina Dolejšová, Jana Macková

Dokázali jsme to

Text Petr Pivoňka, foto Jiří Mejzr

Dne 9. 11. 2024 proběhl v Panenském Týnci již čtvrtý ročník rodinného turnaje v „sálové“ kopané za účasti tří zichoveckých rodin.

Byl to víkendový den jako každý jiný a s vidinou aktivně stráveného času s rodinou, přáteli a dalšími rodinami malých fotbalistů TJ Sokol Panenský Týnec jsem se již probouzel. Začátek turnaje byl krátce po poledni a jednotlivé týmy se většinou skládaly z rodinných příslušníků nebo jen dětí, kdy na hrací ploše v době utkání mohl být pouze jeden dospělý.

Systém turnaje byl každý s každým. Bohužel, a možná bohudík, jsme byli jediní, kteří neměli kompletní tým, a tak se k nám přidal jediný zájemce o toto volné místo – Juráš Lávic. Malého fotbalistu jsem neznal, ale již první zápasy naznačily, že by to mohlo být dobré a třeba i na bednu.

Týmů bylo celkem jedenáct a tak se turnaj protáhl až do večerních hodin. Již po

šestém zápase se objevily informace, že jsme si přijeli pro pohár. Potěšilo nás to a my věděli, že když budeme makat, tak to možná vyjde. V tu dobu jsme měli na kontě šest výher a jako jediní jsme byli bez ztráty bodu. Všechny děti se snažily na 100 % a rodiče dělali co mohli, aby jim to nezkazili. V tomto duchu se nesl celý turnaj. Před posledním zápasem již bylo jasné, že turnaj vyhraje a my věděli, že jsme to dokázali. Turnajem jsme prošli s bilancí 8-1-1. Původně jsme se jeli jen zúčastnit a vítězství bylo příjemnou tečkou za krásným sportovním dnem.

Tímto článkem chci poděkovat všem zúčastněným (trenérům, rodičům a dětem) za skvělou organizaci, doma připravené a dovezené občerstvení a za čas, který věnují našim dětem. Samozřejmě neděkuji jen za turnaj, ale za celoroční práci. Ještě jednou děkuji.

Na závěr chci připomenout, že sport by měl být hlavně o radosti, přátelství a fair play, což bylo do posledního puntíku splněno. ■

Pingpongový turnaj

V sobotu 7. prosince 2024 se konal dlouho očekávaný turnaj v pingpongu, který přilákal mnoho nadšených hráčů i diváků. Akce začala vydatnou snídaní, která dodala všem účastníkům potřebnou energii na celý den.

Turnaj probíhal systémem vyřazování, což přineslo mnoho napínavých a dramatických momentů. Hráči bojovali s plným nasazením a ukázali své nejlepší dovednosti.

V ženské kategorii se vítězkou stala Lenka Mejzrová, která svým skvělým výkonem a odhodláním získala zasloužené první místo. V mužské kategorii triumfoval

Miroslav Kerner, který předvedl vynikající hru a zaslouženě si odnesl titul vítěze.

Děkujeme pořadatelům Martinovi Gežovi a Míše Fenykové za organizaci a oceňujeme jejich "vytuněné outfity".

Gratulujeme všem účastníkům a těšíme se na další ročník tohoto úžasného turnaje. ■

Text Jitka Vorlíčková, foto Ivan Husák

Novinky od Broučků a Dráčků

V pondělí 2. září začal nový školní rok a naše školka opět ožila dětmi.

Po letních prázdninách nám ze školky do základní školy odešly čtyři děti. Do lavic ZŠ v Kvílicích zasedli dva kluci, do ZŠ v Panenském Týnci nastoupila jedna dívka a další se odstěhovala daleko od nás.

Do naší super party v září nastoupili dva noví kluci a jedna holčička, během listopadu další dva kluci a od ledna přibude ještě jedna „kámoška.“ Zkrátka „školička plná dětiček“ a tak to má být. Nové děti prošly adaptací velmi rychle a během pár dnů se zapojily mezi ostatní kamarády.

Z důvodu velkého zájmu o umístění dětí do naší školky jsme v dubnu letošního roku zažádali o navýšení kapacity. Naši žádosti bylo vyhověno a kapacita školky byla navýšena z triadvaceti na dvacet osm míst. Podmínkou bylo zřídit druhou třídu. Proto jsme během letních prázdnin z místnosti, která byla do té doby využívána velmi málo, zřídili třídu „Dráčků“ pro starší děti a předškoláky. V přízemí je třída „Broučků“ pro mladší děti.

Výuku ve třídě Dráčků zajišťuje paní učitelka Hana Šimonovská a ve třídě Broučků paní učitelky Kateřina Kočová

a Aneta Kučerová. Výborné svačinky, včetně domácích pomazánek a moučnicků, voňavé a čisté prostředí nám zajišťuje Janička Ludvíková.

Další aktivity mimo výuku a vzdělávání jsou jóga pro děti, příprava předškoláků do první třídy základní školy, rozvoj řeči a monitorování logopedických vad, výuka anglického jazyka, hra na flétnu, taneční kroužek, dramatický kroužek a výtvarný kroužek. Všechny kroužky jsou součástí dopolední výuky.

Hned v prvním týdnu 5. září jsme se sešli s rodiči na třídní schůzce, abychom si řekli, co nás čeká v celém školním roce, jaké plánujeme akce a rodiče předškoláků byli seznámeni se způsobem vzdělávání a přípravy pro zdárný vstup jejich dětí do základní školy.

První akcí v tomto školním roce bylo „Tvořivé odpoledne s tatínky“. Tatínci se svými dětmi měli k dispozici dlouhé dřevěné hranoly, ze kterých si nařezali několik kusů, následně je opracovali do tvaru domečků. Ty potom dokreslili a dozdobili podle vlastních nápadů.

Zajímavá a velmi poučná byla výstava hub na sále restaurace, kterou jsme si 21. listopadu mohli prohlédnout i my. Viděli jsme nejen nám velmi známé jedlé, ale i nebezpečné jedovaté houby.

V pondělí 4. listopadu jsme připravili pro děti „Halloweenskou cestu za pokladem“. Děti měly po celou trasu plnit úkoly a podle indicií nalézt poklad. Samozřejmě jsme všichni k této příležitosti měli ty správné kostýmy. Dokonce jsme si v rámci tvoření připravili halloweenská trička černé barvy, na která jsme nastříkali dle šablon halloweenské symboly (ježibabu, netopýra,

pavouka, ducha...). Tentýž den odpoledne proběhlo velmi oblíbené „Dýňování“, kdy se každoročně sejdeme s prarodiči našich dětí a vyrábíme různá dýňová strašidla.

V úterý 5. listopadu jsme se sešli s MŠ Panenský Týnec společně na sále pivovaru a shlédli úžasnou akci nazvanou „Milujeme bubnování“. Celou akci vedl pan Petr Havla, který pro všech padesát dětí přivezl africké bubny. Ze židlí byl utvořen veliký kruh, děti seděly na židlích a každý měl před sebou jeden buben. Během chvilky dokázal pan Havlan naučit děti bubnovat do rytmu např. chůze slona, skoky klokana nebo tichoučký pohyb myšky. Další bubnování bylo na základě chůze, běhu nebo poskoků vybraných dětí uprostřed kruhu.

Zmiňovala jsem spolupráci se ZŠ v Panenském Týnci. Po domluvě s panem ředitelem Mgr. Jiřím Kučerou, byly naše starší děti pozvány na hodinu tělesné výchovy, kterou vedl pan učitel z této školy.

Pro děti měl připravenou překážkovou dráhu a různé pohybové hry. Už teď se těšíme na další společnou akci, která proběhne na jaře.

Již potřetí k nám zavítal 19. listopadu se svým vystoupením Klaun Eddie. Protože jsme věděli, že opět bude program nabitý zábavou, smíchem, hudbou a žonglováním, přizvali jsme děti a paní učitelky MŠ z Vraného, aby si program užily s námi.

Ve středu 4. prosince jsme prožili „Nebesky hezké Vánoce“, což je zábavný program plný písniček a povídaní o nejkrásnějších svátcích roku.

Samozřejmě k nám přišel 5. prosince Mikuláš s andělem, a protože máme jen samé hodné a šikovné děti, dostaly od nich nějakou dobrotu a čerta nechali za dveřmi.

Odpoledne 12. prosince proběhla „Vánoční besídka“. Děti si připravily vánoční pohádku, říkanky a koledy. Nadílka od Ježíška v mateřské školce

16. prosince je poslední akcí před Vánocemi. Společně s dětmi jsme napsali Ježíškovi dopis a poprosili ho o nějaké dárky pod stromeček. Tak snad si to stihne přečíst a přinese hlavně hračky, které děti přý „nutně“ potřebují.

Vánoční svátky se rychle překulí a vrhneme se do dalších akcí ve druhém pololetí, mezi které patří návštěva hvězdárny ve Slaném, od března plavecký kurz v Libochovicích, Den maminek, oslava Dne dětí s programem „Cesta za pokladem“, školní výlet, rozloučení s předškoláky a ukončení školního roku.

Všechny naše aktivity a zajímavosti jsou zachyceny na stránkách naší mateřské školky: ms-zichovec.cz

Za celou naši mateřskou školu Vám přeji krásné a pohodové dny v předvánočním a vánočním čase a v novém roce hlavně pevné zdraví.

Hana Šimonovská, ředitelka MŠ

◀ Pan učitel Čiviš

Moje dětství a školní začátky

Ráda vzpomínám na své dětství a vybavuji si kolorit té doby, kdy nás pět zichovských školáčků navštěvovalo v létech 1959–62 bilichovskou jednotřídku se třemi postupnými ročníky.

Za krásnými, masívními dveřmi při vstupu do školy byla v přízemí vlevo nevytápěná šatna, kde jsme se rychle přezuli a svlékli z kabátů a radostně vycupitali po kamených schodech do třídy. Zde nás vysoká válcovitá kamna v předním rohu třídy uvítala nádherným sálavým teplem, díky naší obětavé školnici paní Čivišové, která brzičko ráno v kamnech zatopila, aby dychtiví žáčci mohli usednout do vyhřátých skamen – a vyučování mohlo začít! Přišel náš pan učitel Čiviš, který měl u nás zasloužený respekt. Byl přísný, ale spravedlivý, a dokázal

nás naučit psaní, čtení i počtům, a to souběžně všechny tři ročníky, přičemž ty starší učil dalším předmětům! Milovala jsem taky hodiny tělocviku a zpěvu, a když nám pan učitel přehrával na housle novou písničku a ptal se, kdo by ji chtěl zkusit zazpívat, ihned jsem se hlásila. To jeho „tak pojď, ty naše zpěvačko“ mě pokaždé potěšilo.

Chodil s námi do třídy taky jeho syn Milan, který si občas dovolil nějakou roštárnu, ale zapomněl, že je tatínek přísný pedagog a pak od něj přede všemi dostal dlouhým ukazovátkem pár výchovných na zadek. My ostatní žáci jsme byli velmi poslušní a ukáznění, ale taky se stalo, že jsme se panu učiteli upřímně zasmáli! Předváděl nám, jak se sedí na saních a použil k tomu židli z ohýbaných trubek, která pružila. Posadil se na ni rozkročmo, čelem k opěradlu a vtom se židle zhoupla a pan učitel

spadl na zem! Jeho ruměncem ve tvářích prozrazoval, že takovou ukázkou nezamýšlel... Na skvělého pana učitele Václava Čiviše se nedá zapomenout!

Nejméně jedenkrát týdně jsme chodili po vyučování pěšky domů po prašné škvárové silnici, kde se kousek od Bilichova říkalo „Na drahách“, vlevo kolem vysoké škarpy (strouhy), vpravo byla „Bábiná“ – dlouhý příkrý travnatý sráz, ze kterého se nádherně válely sudy až dolů pod kopec. (Dnes už by to nešlo, je celý zarostlý zplaněnými švestkami a křovím.) Když jsme se pak vyhrabali nahoru, celí ušmatlaní (doma mě pak „pochvala“ vařečkou od maminky neminula!), sebrali jsme své školní brašny a pokračovali k Zichovci. Ale škarpa byla taky moc zajímavá a loudání nás bavilo. Milan Zelenka nám třeba ukázal, jak získat kyselinu mravenčí. Utrhl výrůstek – prýt od kmene stromu, oloupal ho, naslinil a dal na chvíli do tanního mraveniště. V mžiku se na něj seběhli velcí mravenci, a když už jejich zájem opadal, Milan proutek zvedl, oklepal a protáhl ústy. Ihned jsme ho následovali a záhy se nám „huba“ zkrivila, jak to bylo strašně kyselé! Pak třeba taky chytil žábu a dal si ji do kapsy, ale jen do té doby, než měl kapsu mokrou a žábu nakopec vyhodil do trávy. (Doma choval po celý život různé druhy živočichů a mnoho jich i ochočil. Byl odmala skvělý znalec přírody, praktik, a často se svým bratrance Ivem Kovářem – studovaným přírodovědcem, měřili své názory. Milan byl bezvadný kluk, vždy v úsměvu a dobře naladěný, škoda, že tak brzy odešel. Bydleli v domě č.p. 12 před Löfflerovými.

A ještě ráda zavzpomínám na naše tehdejší společná vystoupení – besídky v místnosti na starém zichovském Národním výboru, kdy celé pásmo básniček, pohádek a podobně k různým příležitostem s námi připravovala šikovná a milá paní Husáková.

Dolní fotka vlevo je z jedné vánoční besídky. Jsou tu zleva tehdejší – už trochu starší „protagonisté“: Jirka Řichtr, Jana Fišerová, Jenda Husák, Jiřina Holubová a Milan Zelenka.

Autorka Jiřina Koudelová
Foto osobní archiv

Tvoření a setkávání: prostor pro ženy i pro muže, kde vzniká víc než jen umění

V dnešní uspěchané době, kdy všichni často balancujeme mezi prací, rodinou a osobními závazky, je nesmírně důležité najít chvíle, které patří jen nám. A právě proto vznikají příležitosti, kterými podporujeme tvořivost a vzájemné setkávání.

Jedním z takových konceptů je společné tvoření – zatím je to keramika. Tvoření není jen o výsledku, ale především o procesu. Je to terapie, prostor, kde můžeme vypnout hlavu a soustředit se jen na přítomný okamžik. Důležitým prvkem těchto setkání je i sdílení. Když se sejdeme u jednoho stolu, přirozeně vzniká otevřená atmosféra, ve které můžeme sdílet své radosti, obavy a příběhy. Takové chvíle často překračují hranice obyčejné konverzace. Setkávání spojená s tvořením mají také schopnost rozvíjet odvahu zkoušet nové věci. Tvořivost totiž není o dokonalosti, ale o radosti.

Tvoření a setkávání se tak stávají nejen prostředkem relaxace, ale i nástrojem osobního rozvoje. Nabízíme prostor, kde můžete být samy sebou, kde můžete tvořit, růst a navzájem se podporovat. Ať už jde o první tahy štětcem nebo sdílení zkušeností u šálku čaje, všechno to má svůj hluboký význam.

Možná je čas se na chvíli zastavit, popadnout štětec nebo

Foto P. Jendřísková

hlínu a zkoušet, co všechno může vzniknout, když se všichni spojíme nejen rukama, ale i srdcem. Proto v Zichovci proběhl další ‚reKREATIVNÍ ateliér‘ s tvořením z hlíny a proběhla přednáška i s ochutnávkou na téma Jak jíst na podzim. Na příští rok připravujeme další tematická setkávání, workshopy i přednášky a budeme se na Vás těšit. Děkujeme, že jste s námi.
Petra Jendřísková

Zlepšili jsme se ve třídění odpadů?

Letošní rok jsme řešili v obci dvě horká témata – připojení k optické síti a zvýšené poplatky, konkrétně odpady. Měli jsme dvě veřejné schůze, rozdávali informační letáky, doplnili informace na webových stránkách atd. atd.

Hodně času jsme se věnovali osvětě, zapojili naši školku i pivovar, příští rok se do kampaně připojí i další ročník Skotských her. Mnohý z vás zaznamenal, že téma odpadů se stalo i vášnivým tématem při jakékoliv akci či setkání občanů, zkrátka i v hospodě. Vnímáme pozitivně, že hodně občanů téma opravdu zajímá a je to dobře – když se o tom mluví a debatuje, je to lepší než nedělat nic a neřešit to.

Faktem je, že v číslech za celou obec jsme se letos ještě výrazně nezlepšili... Stručně řečeno stagnujeme, poměr vytríděného odpadu je stále kolem 32 %, což znamená, že jsme v polovině cesty (dle legislativy je cíl 60 % od roku 2025, 65 % od roku 2030 a 70 % od roku 2035 z celkové produkce

kunálních odpadů). Po rozboru černých kontejnerů víme, že největší výzva je pro nás biodpad, případně občasná prohršky typu suť, staré kompoty a podobně.

Biodpad však není neřešitelný – jsme na vesnici, domácí kompost a obecní kompostárna je způsob, jak tento typ odpadu dostat z černých kontejnerů. Aktuálně přemýšlíme o oddělení a svozu popela v zimním období, od ledna budeme mít možnost separovat textil, obuv, kabelky apod. v novém kontejneru naproti sběrnému dvoru. Tento způsob dostane zmíněný odpad z černých kontejnerů, ale poslouží i dobré věci – charitě. Na jaře budou doplněny koše na třídění u koupaliště a ve sportovním areálu SK Zichovec.

Jsem optimista a věřím, že každá změna potřebuje svůj čas. Nyní máme dostatek informací i možností, jak jednoduše a dobře třídít. Nyní už stačí jen krátké zamyšlení každého z nás, jak doma odložím odpad a do kterého barevného kontejneru ho pak hodím. Má smysl to

dělat nejen kvůli každoročně zvyšujícím se nákladům na likvidaci odpadů v obecním rozpočtu, ale především to děláme pro sebe a naše děti. ■

Text Štěpán Vachek

JOHN DEERE
SEKÁČ

STROM facebook.com/StromPraha.cz
www.StromPraha.cz, www.StromShop.cz

HYKRA
ZEMNÍ PRÁCE | ZAHRADY | JEZÍRKA | DLAŽBY | PLOTY

Hynek Král | Zichovec 67 | www.hykra.cz | tel. 606 37 66 30

ŠRÁMEK elektro
Pražská 548
274 01 Slaný
tel.: 728 747 539

PRODEJNA
ELEKTROMATERIÁLU

KOMPLEXNÍ PRÁCE ELEKTRO •
VÝROBA ROZVADĚČŮ •
PRONÁJEM PLOŠIN •
ZÁMEČNICKÉ PRÁCE •
JÁDROVÉ VRTÁNÍ •
BAGROVÁNÍ •

tel.: 724 203 577
www.sramekelektro.cz
e-mail: sramek@sramekelektro.cz

DŘEVOOBCHOD DUBÍ

- STAVEBNÍ ŘEZIVO
- KVH HRANOLY
- OSB DESKY
- SPÁROVKA
- PLOTOVKY
- PALUBKY
- TERASY
- FASÁDY

ESHOP.VMDREVO.CZ

PRAVIDELNÉ ZÁVOZY DO ZICHOVCE:
JAKUB EMINGR
+420 734 257 705
JAKUB.EMINGR@VMDREVO.CZ

Hvězdný večer

19. září se v Zichovci konala tradiční akce s názvem Hvězdný Zichovec, která nabídla nevšední zážitek pro všechny obyvatele nebo kolemjdoucí. Pod jasnou noční oblohou se sešlo množství nadšenců, aby společně objevovali krásy vesmíru.

Hlavním lákadlem večera bylo pozorování Měsíce a několika dalších objektů vzdáleného vesmíru. Pozorováním provázel, jako obvykle, Marek Streicher, který rovněž odpovídal na zvědavé dotazy velkých i malých návštěvníků.

Pro děti byla připravena speciální stezka s vesmírnými úkoly. Na několika stanovištích děti řešily zábavné hádanky, získávaly nápovědy a nakonec luštily

tajenku. Za své úsilí je čekaly odměny, které potěšily všechny malé průzkumníky. Hvězdný Zichovec se stává neodmyslitelnou součástí zichoveckého podzimu, který není jen příležitostí pro setkání komunity,

ale i okamžikem, kdy si každý může připomenout, jak krásný a tajemný vesmír kolem nás je. ■

Text Marek Streicher

Vážení hosté Restaurace Zichoveckého pivovaru, upřímně děkujeme za přízeň v tomto roce. Přejeme Vám krásné a klidné Vánoce v rodinném kruhu, spoustu štěstí a zdraví do roku příštího. Ať se daří.

PF 2025

obir.Shutterstock

Restaurace Zichoveckého pivovaru

Vážení hosté, budeme velmi rádi, pokud přijmete pozvání a jako již tradičně, společně si popřejeme šťastný nový rok 24. 12. od 13. hod. v pivovaru. Těšíme se na Vás.

Za celou restauraci
Radek Kuliha

Zichovecký zpravodaj podzim-zima 2024

Evidenční číslo **MK ČR E 23616**

Zpravodaj vychází 2-4 čísla/rok v nákladu minimálně 150 ks, toto vydání 200 ks
Tiskne Tiskárna Domanja v Praze 6

Datum vydání **18. prosince 2024**

Redakce: šéfredaktorka – Jitka Vorlíčková/JV
grafička – Helena Hrabová

sport – Jiří Baňka
rybářský spolek, ekologie
a odpady – Štěpán Vachek

Redakční rada:

Ivan Husák, Adéla Širmerová

Distribuce: Jitka Vorlíčková / k vyzvednutí v Zichoveckém pivovaru

Příspěvky posílejte na adresu:

vorlickovaj@seznam.cz, případně předejte komukoli z redakce či redakční rady.

Příspěvky od občanů vyjadřují jejich názory a nemusí být vždy totožné s názory redakce.

Zpravodaj, veškeré informace a bohatou fotogalerii najdete na www.zichovec.cz